

Rejsebrev nr. 5/2018 16. juli 2018 til 31. juli 2018

Det Ioniske hav - Grækenland

Vi har sejlet 4492 sømil siden vi forlod Danmark.

11. juli 2018 Vi sejler mod Argostoli, som er en stor bugt på sydsiden af Kefalonia. Det er en sejltur på ca. 50 sømil, så vi sejler tidligt, så vi kan nå frem først på eftermiddagen når Martin lander i lufthavnen tæt på byen. Vejret er dejligt men ikke med ret meget vind. Da vi runder sydspidsen er vandet så klart, at maste skyggen spejler sig på sandbunden selvom der er 10 meter dybt. Det betyder så også at de store klipper på havbunden ser ud til at være meget tæt på og dybden checkes lige en ekstra gang 😊 Da vi går nord på op i Argostolibugten

bliver vi pludselig mødt af rimelig kraftig modvind. Det viser sig at selvom bugten er lukket mod nord, så kanaliseres nordenvinden over bjergkammen og ned i bugten med styrket kraft. Havnekajen

i Argostoli ligger dog godt beskyttet for vinden og vi får en fin plads. To havskildpadder svømmer og leger langs kajen og byder os velkommen. Efter et par timer ankommer Martin. Vi får provianteret og set lidt af byen og spiser en hyggelig middag på en taverna ved kajkanten, akkompagneret af flot italiensk tenor sang.

Vi sejler ud næste morgen, de lover kraftig vind fra nordvest de næste dage og som vinden opførte sig i Argostoli bugten vælger vi at søge mod østkysten af Kefalonia. Det bliver en lidt anderledes sejlads. Vi er

kun lige kommet ud af havnen, da vi ser en front nærme sig i horisonten. Det viser sig at være en tæt tåge som ruller ind over os. Vi kan kun se 10-20 meter frem. Martin stiller sig i stævnen og holder udkig og vi blæser tågehornet med jævne mellemrum. Et par gange dukker der pludselig et sejlskib ud af tågen 10 meter foran båden. Man bliver lige overrasket hver gang, når det materialiserer sig ud af ingenting. Tågen holder os med selskab i et par timer før den letter igen. Vandet er fladt som en pandekage, indtil de sidste par timer før vi

går i havn, hvor vi får 10sm halvvind

det sidste stykke. Vi går ind i Poros, hvor der er god plads i havnen. I løbet af de næste par timer fyldes havnen helt af både, som søger ly for de næste dages blæsevejr. Poros er en lille hyggelig badeby. Vi kommer til at ligge her i nogle dage. Får slappet af, badet og hygget i byen. Det blæser temmelig meget, men vi ligger godt og vores anker holder fint. Det var umuligt at

få lejet en bil, da alle var udlejet pga. blæsevejret.

20. juli sejler vi en kort tur på 15 sm til Sami i meget let vind. Martin har et fly hjem i eftermiddag, så en kort sejltur. Desværre er det ikke blevet til så meget sejlads eller for svaj, som vi kunne have ønsket os. Men det har været nogle super hyggelige dage. Vi fik Martin i en Taxi til lufthavnen og fik handlet lidt. Sami er en hyggelig by, men meget turistet. Nu skal vi slappe lidt af de næste par dagen inden Janne og Michael kommer ombord på Lefkas.

21. juli sejler vi de 35sm til Meganisi og ankommer ved vores ynglingsspot på nordsiden kl 17.30. Vi kaster anker, bakker ind og fortøjer til klipperne. Det er ren afslapning og vi laver så lidt som muligt. Vi elsker Meganisi. Det lykkedes Tina a fange et sjældent billede af en cikade. Det er blevet an afslappet fast baggrundsmusik fra de tusindvis af cikader.

Næste dag går turen til Lefkas by hvor Janne og Michael påmønstrer. Vi havde en dejlig sejltur, lidt for sejl og lidt for motor. Da vi gik op for at handle, tja så fandt vi ud af at det var søndag. Vi lærer det nok en dag, at holde styr på ugedagene og huske, at alt er lukket hernede om søndagen.

Janne og Michael kommer med bussen fra Athen kl. 19. Lidt trætte efter den lange tur. Jeg og Michael cykler en tur ud til stranden og tager en badetur, mens pigerne tager et glas Rosé 😊

Havde en hyggelig aften på en græsk taverna. Vi ligger på nordkajen ved den gamle kran, det blæser en del og naboens anker har revet sig løs og han er ikke ombord. Jeg får hængt en fender på hans hæk. Mandag morgen har vi stadig ikke set nogen på nabo båden, men vinden er faldet og

efter at have provianteret sejler vi af sted (med vores fender).

Turen går til Meganisi og da vi ankommer, hilser nabo båden, som er tysker, os velkommen tilbage. Vi lå også ved siden af ham sidste gang vi var der. Sjovt nok kom der regn og torden ind over i store mængder, men det er jo næsten blevet en tradition hver gang vi får besøg fra Danmark. I morgen skulle det blive bedre igen.

24. juli sejler vågner vi til en skyfri himmel og starter dagen med en dukkert inden vi hiver ankeret og sætter kursen mod Kastos. Vi kastede anker i en lille vig lidt ude, men kort efter sejlede en franskmand og vi rykkede ind på hans plads, 1 m under kølen, ankeret helt ovre i den anden side af vigen og agter fortøjninger i land. Det klareste azurblå vand. Og så var det på med snorkler og dykkertæer. Vi fik en del dønninger i løbet af natten, men ellers roligt.

Efter en snorkeltur næste morgen sejlede vi en kort sejl tur til nabøen Kalamos og gik i havn i Kalamos havn hvor George bød os velkommen tilbage. Vi fik plads ved siden af en anden dansk båd. Et sjældent

syn. Vi gik en tur op af bjerget til den lille by, hvor den

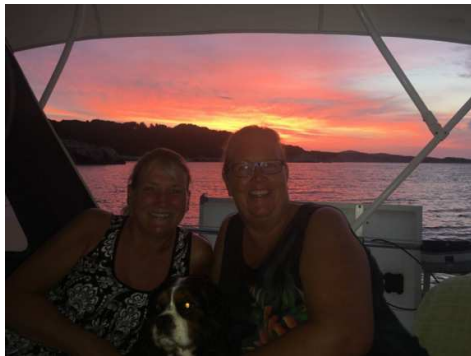

eneste bager ligger. Det var godt nok en varm tur. Da vi kom ned blev det til en badetur fra klipperne uden for havnen. Vandet ved stranden nord for

havnen var ikke særlig rent. Jeg mistede mit håndklæde som var blæst af båden mens vi var væk. Man skal huske at bruge klemmer☺ og Jannes solbriller røg i vandet Man skal huske snor i brillen☺. En hyggelig middag i vandkanten hos George om aftenen. En helt igennem hyggelig dag.

26. juli - De har lovet regn syd for Lefkas de næste dage, så vi

beslutter os for at sejle et langt stræk op til Antipaxos. Det går for motor op forbi

Lefkas, hvorefter vi kan sætte noget sejl. Det er en dejlig sejlads og kl. 18.30 kaster vi anker ved Antipaxos på 12 m vand. Vandet har den flotteste klare blå farve. Solnedgangen er fantastisk. Der er en del dønninger hvor vi ligger, men det er vi snart ved at være vant til.

Det har været en meget urolig nat med mange dønninger. Vi sejler videre til Lakka bay på nordspidsen af Paxos. Her er mega flot og vi får en kongeplads og bakker ind til klippen. Der var godt nok en engelsk båd som prøvede at komme før os med de rodede så meget i det og brugte det meste af en time før de endelig lå fast. Hastværk er lastværk. Selvom der er mange både for svaj i Lakka har vi stort set vores egen pool bag båden. Vi tog gummibåden ind til byen og fik lidt koldt at drikke og noget Mezze. Super hyggeligt.

28. juli sejlede vi mod Corfu hvor Janne og Michael skulle afmønstre næste dag. Vi havde en dejlig sejltur. Planen var at gå ind i Mandraki havnen ved den gamle Corfu by. Men der var alt optaget, så vi sejlede videre til Gouvia Marina, som også var den første havn vi anløb i Grækenland. Det bliver så også den hvor vi checker ud, da vi når Janne og Michael afmønstrer, sætter kursen mod Italien. I Gouvia Var vi ude at spise super lækkert om aftenen hvor vi sad ved poolside med græsk dans og musik under middagen. En rigtig hyggelig sidste aften inden vi siger farvel for denne gang. Jeg tror vi fik vist Janne og Michael alt det vi ville og det har været en dejlig ugemed dem

ombord. Næste formiddag går der en times tid hos port police med at checke ud af Grækenland. Vi siger farvel til Janne og Michael og sætter kursen mod Agni bugten for svaj.

Vi kaster ankeret lige nord for Agni bugten og der er dejligt og ikke så overfyldt som Agni bugten. Tidligt næste morgen går turen til Othonoi, som er vestligste punkt i Grækenland og ligger nordvest for Corfu, som bliver sidste stop i Grækenland. Der er ikke megen vind, men vi får da sejlet lidt. Vi lægger os langs kysten i den lille havn. Havnen er godt nok beskyttet mod vinden, men dønningerne kommer lige ind. Vi ligger ret uroligt og går op i byen for at spise. Det var ikke et godt spisested og meget sjældent at vi har oplevet det.

Vi bliver i havnen en ekstra dag, da det blæser kraftigt fra nord og Adriaterhavet er ikke så sjovt i blæsevejr på tværs til Italien. Vi får dog mulighed for en plads lidt længere inde i havnen, da en fransk båd sejler.

Det er en lidt vemodig aften. Efter 12 måneder i Grækenland er et tid til at bevæge os mod nordvest.. Vi er kommet til at holde umådeligt meget af landet. Den skønne natur, de mange fantastiske ankerpladser, hyggelige byer og ikke mindst grækerne med det afslappede og naturlige tilgang til livet. Vi har virkelig følt os velkomne og der er ingen tvivl om at både vi og det gode skib Atilou vender tilbage igen.

Vi begynder så småt at se enden på vores fantastiske rejse. Planen er nu at vi bruger næste 3 måneder langs Italiens kyst, på Korsika og langs den franske sydkyst, hvorefter vi lægger båden op for vinteren i Auxonne på Saône floden i sydfrankrig. Til November er det så tid til at vende næsen hjem til Danmark og finde arbejde igen. I ferierne over de næste par år regner vi så med at sejle båden hjem til Danmark via floderne.

Må i alle få en fantastisk uge, det regner vi med at få.

Atilou og besætning

